

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

برگردان: جنوب جهانی
فرستنده: طاهر باختری
۳۱ دسمبر ۲۰۲۴

چپ‌هایی که به امپریالیسم می‌پیوندند تا شکست سوریه را جشن بگیرند

تعجب‌آور نیست که رسانه‌های «سنتی» شرکتی به آژانس‌های تبلیغاتی سیاست‌های دولت ایالات متحده تبدیل شده‌اند. اما تعجب‌آور است که آنچه سیا آن را «چپ همسو» نامیده است – آن دسته از چپ‌گرایانی که با رژیم امپریالیستی سازگار دانسته می‌شوند – اکنون یکی دیگر از «تغییر رژیم»‌های موفق ایالات متحده را جشن می‌گیرند، این بار در سوریه. پورتساید مقاله‌ای با عنوان «آزادی سوریه پیروزی است که ارزش جشن گرفتن دارد» منتشر کرد که در آن برخی از «ضد امپریالیست‌های غربی خودخوانده» را به دلیل عدم اشتیاق به این «پیروزی» مورد انتقاد قرار داده است. با این که مقاله اشاره می‌کند که اسرائیل تا اواسط نومبر سال گذشته ۲۰۲۰ بار سوریه را بمباران کرده، اما هیچ اشاره‌ای به محاصره طولانی‌مدت اعمال‌شده توسط ایالات متحده بر سوریه نمی‌کند. سایت کانترپانچ که یک وبسایت چپ‌گرای همسو است، آشکارا نسبت به کسانی که عملیات‌های کودتای ایالات متحده در سوریه را افشاء می‌کنند، دشمنی نشان داده و آن‌ها را «کمپیست» و «تانکیست» خطاب می‌کند.

در ۱۰ دسمبر، کانترپانچ مقاله‌ای با عنوان «درک شورش در سوریه» منتشر کرد که در آن ادعای عجیب و غریبی مطرح شد: «برخی از چپ‌گرایان به طور بی‌اساس ادعا کرده‌اند که شورش سوریه توسط ایالات متحده و اسرائیل طراحی شده است... اما نه ایالات متحده و نه اسرائیل در این رویدادها نقشی نداشتند، بلکه کاملاً به عکس است». این مقاله افرادی که بدیهیات را پذیرفته‌اند - یعنی این که این تهاجم نظامی توسط «القاعده و دیگر تروریست‌ها» هدایت شده و یک توطئه غربی-امپریالیستی علیه رژیم سوریه برای تضعیف «محور مقاومت» به رهبری ایران و حزب‌الله است - «کمپیست» و «تانکیست» می‌خواند. این گروه‌ها استدلال می‌کنند که سقوط اسد این محور را تضعیف کرده و در نتیجه مبارزه برای آزادی فلسطین را تحلیل می‌برد.

در ۱۱ دسمبر، کانترپانچ با استیون زونز، یک آکادمیک که خود را صهیونیست می‌داند، برای یک «مصاحبه اختصاصی» تماس گرفت و او را به عنوان یک «کارشناس سیاست خارجی» چپ معرفی کرد. زونز در سال ۲۰۱۱ نابودی لیبیا فذافی توسط ایالات متحده و ناتو را در تروث‌اوت ستوده بود.

حزب کمونیست مدت‌هاست از «انقلاب سوریه» جعلی حمایت کرده و از انتشار آثار نویسندگان ضد امپریالیست، مانند بن نورتون، خودداری می‌کند. نورتون گزارش داده بود که: «یک یادداشت غیرمحرمانه از آژانس اطلاعات دفاعی (DIA) در سال ۲۰۱۲ فاش می‌کند که از همان ابتداء، «سلفی‌ها، اخوان‌المسلمین و القاعده عراق (AQI) نیروهای اصلی هدایت‌کننده شورش در سوریه بودند.» القاعده عراق بعداً به داعش تبدیل شد». حتی نیویورک تایمز نیز هفت سال پیش فاش کرد که سیا بیش از یک میلیارد دلار برای سرنگونی اسد هزینه کرده است - یکی از پرهزینه‌ترین برنامه‌های عملیات مخفی در تاریخ سیا.

چرا وب‌سایت‌های «چپ‌گرا» نمی‌مانند کانترپانچ عملیات‌های مهم تغییر رژیم سیا را پنهان می‌کنند؟

در ۱۱ دسمبر، تروث‌اوت مقاله‌ای به نفع تغییر رژیم در ایالات متحده با عنوان «در حالی که رژیم اسد سقوط می‌کند، سوری‌ها جشن گرفته و برای آینده‌ای نامشخص آماده می‌شوند» منتشر کرد که همان توجیهات امپریالیسم امریکائی را تکرار می‌کند: «خلاف سوءبرداشت‌های رایج، ایالات متحده و اسرائیل پس از ۲۰۱۳ به دنبال سرنگونی اسد نبودند». جان ففر از مؤسسه مطالعات سیاسی مقاله‌ای نسبتاً منطقی منتشر کرد، اما همچنان تخریب سوریه توسط محاصره اقتصادی ایالات متحده و عملیات طولانی‌مدت تغییر رژیم را پنهان کرد. ففر همچنین روایت امریکا مبنی بر استفاده دولت سوریه از سلاح‌های کیمیائی را تکرار کرد، با این که سیمور هرش و گری‌زون ثابت کردند که ایالات متحده این داستان را ساختگی ارائه کرده است.

هیچ‌یک از این وب‌سایت‌های چپ همسو سخنان بایدن و نتانیاهو را ذکر نکردند. آن‌ها با دلایل مشروع مدعی شدند که سقوط اسد به تلاش‌های خودشان برمی‌گردد. نتانیاهو دولت اسد را «یک حلقه کلیدی در محور شرارت ایران» توصیف کرده بود. محور مقاومت در برابر بلوک ضد فلسطینی اسرائیلی-امریکائی شامل حماس، ایران، حزب‌الله، سوریه اسد و یمن است. این قصاب اسرائیلی با افتخار اعلام کرد که سرنگونی اسد «نتیجه مستقیم ضرباتی است که به ایران و حزب‌الله، اصلی‌ترین حامیان رژیم اسد، وارد کرده‌ایم». بایدن نیز گفت: «نه روسیه، نه ایران، و نه حزب‌الله نتوانستند از این رژیم نفرت‌انگیز در سوریه دفاع کنند. این نتیجه مستقیم ضرباتی است که اوکراین و اسرائیل با حمایت بی‌قید و شرط ایالات متحده به دفاع خود وارد کرده‌اند». در واقع، اسرائیل ضربات سنگینی به حزب‌الله در لبنان وارد کرده و روسیه همچنان درگیر جنگی است که ایالات متحده در اوکراین راه انداخته است.

برخی از اعضای چپ همسو -مانند ال ای پراگرسو و کامن دریمز که هر دو حول محور حزب دموکرات می‌چرخند- مقالات صادقاته‌ای در مورد نقش ایالات متحده منتشر کردند. در ۱۱ و ۱۲ دسامبر، کامن دریمز نوشت: «غرب سقوط اسد را جشن می‌گیرد، اما آنچه بعد از آن می‌آید ممکن است حتی بدتر باشد». همچنین کتاب عالی جفری ساکس «چگونه ایالات متحده و اسرائیل سوریه را نابود کردند و آن را صلح نامیدند» را منتشر کرد. اولی اشاره کرد که «آزادی» مورد ادعا توسط جو بایدن، رئیس‌جمهور ایالات متحده، و دیگر رهبران برجسته غربی، مانند امانوئل مکرون، رئیس‌جمهور فرانسه، و اولاف شولتس، صدراعظم المان، جشن گرفته شد. این پرسش آشکار را مطرح می‌کند: «چرا غرب از القاعده و متحدانش حمایت می‌کند؟» و چرا این چپ‌های همسو از آن‌ها پیروی می‌کنند؟ و ادامه می‌دهد:

«از زمان سقوط اسد، اسرائیل تاکنون صدها حمله هوایی در سراسر سوریه انجام داده است که فرودگاه‌ها، پایگاه‌های بحری و زیرساخت‌های نظامی را هدف قرار داده‌اند. فرماندهی مرکزی ایالات متحده نیز اعلام کرده که بیش از ۷۵ هدف را مورد حمله قرار داده است، از جمله رهبران، نیروها و اردوگاه‌های داعش.

دولت اوپاما از نیروهای ضد اسد، عمدتاً نیروهای ارتش آزاد سوریه و وابستگان آن، حمایت کرد، اما سازمان سیا از سال ۲۰۱۳ شروع به حمایت از گروه‌های دیگری کرد، حتی با وجود این که این گروه‌ها گرایش‌های جهادی داشتند. عملیات مخفی سیا علیه رژیم سوریه که به نام «چنار چوبی» شناخته می‌شود، تلاشی مشترک با عربستان سعودی بود که روابط طولانی‌مدتی با گروه‌های اسلام‌گرای افراطی داشت.

سوریه طی ۱۳ سال گذشته تحت حمله امپریالیستی بوده است. ایالات متحده (به همراه ترکیه) مزدوران و نیروهای تروریستی را علیه رژیم اسد حمایت و تأمین مالی کرده، انزوای اقتصادی کشور را از طریق تحریم‌ها تحمیل کرده و مانع دسترسی به هواپیماهایی شده است که می‌توانستند در بازسازی کشور کمک کنند، هرچند که کمک به غیرنظامیان بشدت مورد نیاز بود.

جفری ساکس اشاره کرده که تخریب سوریه توسط ایالات متحده از سال ۱۹۹۶ برنامه‌ریزی شده بود. جنرال **وسلی کلارک** در بخشی از مصاحبه‌ای که احتمالاً توسط چپ‌گرایان از همه طیف‌ها دیده شده است، فاش کرد که در سال ۲۰۰۱، پس از افغانستان، ایالات متحده قصد داشت جنگی به راه اندازد و هفت کشور دیگر در خاورمیانه را سرنگون کند: عراق، سوریه، لبنان، لیبیا، سومالی، سودان و ایران. از میان این کشورها، تنها ایران تاکنون تخریب نشده است.

جنگ طولانی ایالات متحده علیه سوریه

با استفاده از تحریم‌های کشنده که نوعی بمباران گسترده غیرقابل مشاهده است، ایالات متحده مردم سوریه را گرسنه کرده و اقتصاد سوریه را تا مرحله فروپاشی تهی کرد.

پیش از سال ۲۰۱۱، سوریه، همانند لیبیا، قذافی، کشوری شکوفا، خودکفا در انرژی و غذا، با خدمات بهداشتی رایگان، آموزش رایگان و بدون بدهی ملی بود. سپس ایالات متحده و متحدان ناتو و خلیج فارس آن، جنگی کثیف را سازماندهی کردند، با تأمین مالی و تسلیح گروه‌های تروریستی فرقه‌گرا برای تجزیه سوریه. این گروه‌ها به‌طور گمراه‌کننده‌ای توسط بسیاری در چپ همسو به عنوان بخشی از یک جنبش آزادی‌بخش معرفی شدند.

حتی دیوید سونسون، از کالج عالی جنگ هوایی ایالات متحده، اذعان کرده است: «در سال ۲۰۱۵، کمک به نیروهای ضد اسد به گران‌ترین برنامه عملیات مخفی ایالات متحده در تاریخ تبدیل شد که از مرز یک میلیارد دلار گذشت.» از

سال ۲۰۱۴، نیروهای نظامی و متحد ایالات متحده و ترکیه حدود یکسوم سوریه را اشغال کرده و تمامی منابع نفت، گاز و گندم آن را به تصرف خود درآورده‌اند.

آلنا دوهان، گزارشگر ویژه سازمان ملل متحد در مورد اثرات تحریم‌های اقتصادی ایالات متحده علیه سوریه، گزارش داده است: «تحریم‌های اعمال‌شده ظرفیت دولت برای پاسخگویی به نیازهای مردم، به‌ویژه آسیب‌پذیرترین‌ها، را نابود کرده و اکنون ۹۰ درصد از جمعیت زیر خط فقر زندگی می‌کنند. مردم دسترسی محدودی به غذا، آب، برق، سرپناه، سوخت برای پخت‌وپز و گرمایش، حمل‌ونقل و خدمات درمانی دارند.» برنامه جهانی غذا اظهار کرده است که نزدیک به ۱۳ میلیون سوری - نیمی از جمعیت کشور - به غذای کافی دسترسی ندارند. ما نمی‌دانیم چه تعداد به دلیل این اقدامات جان باخته‌اند، اما تحریم‌های مشابه ایالات متحده علیه ونزوئلا در یک سال و نیم، ۴۰,۰۰۰ نفر را به کام مرگ کشاند.

دوهان ادامه می‌دهد: «با تخریب یا آسیب جدی بیش از نیمی از زیرساخت‌های حیاتی کشور، اعمال تحریم‌های یکجانبه بر بخش‌های کلیدی اقتصادی از جمله نفت، گاز، برق، تجارت، ساخت‌وساز و مهندسی، درآمد ملی را از بین برده و تلاش‌ها برای بازیابی اقتصادی و بازسازی را تضعیف کرده است.»

ما باید پرسیم کانترپانچ با انتشار مطلبی که می‌گوید: «ایالات متحده و اسرائیل هیچ نقشی در این وقایع نداشته‌اند» به چه کسی خدمت می‌کند؟

اصطلاح «کمپیست» یا «تانکیست» که کانترپانچ استفاده می‌کند، طیف گسترده‌ای از افراد را در بر می‌گیرد، از اسکات ریتز، ران پال، ویجی پراشاد، بن نورتون، گلن گرین‌والد، سرهنگ مک‌گرگور، آرون ماتس، جیدی ونس، تا سارا فلاندرز. نقطه مشترک این افراد، مخالفت با جنگ‌های بی‌پایان نئومحافظه‌کاران مانند اوباما، هیلری، بایدن و چنی است. ما بار دیگر می‌بینیم که بخش‌هایی از چپ همسو به عنوان تسمه نقاله‌ای برای تبلیغات تغییر رژیم ایالات متحده عمل می‌کنند و این پیام را در جنبش‌های مترقی و ضد جنگ منتقل می‌کنند که باید عملیات امپریالیستی دیگری را جشن بگیریم.

در همین حال، مبارزه خاورمیانه برای رهائی از سلطه آمریکا و اسرائیل ضربه‌ای بزرگ متحمل شده است، علاوه بر ضربه‌ای که به حزب‌الله و غزه وارد شده است. وضعیت فلسطینیان بدتر شده، ایران هدف بعدی ایالات متحده است و ونزوئلا، کوبا و نیکاراگوئه نیز در امان نیستند. همبستگی فعال ما اکنون بیش از هر زمان دیگری ضروری است.

۳۰ دسامبر ۲۰۲۴